

Öylesine İşte

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 09 Temmuz 2022

Düşlerin tarhında nükseden isyanım ve albenisi hüznün bazen cereyanda kalıp üşüttüğüm bazen cereyana kapılıp saçlarımın ve tüylerimin dimdik olduğu adeta başım gibi dik çok çok hem de.

Diklendiğimdi evren ve dilemması hüznün.

Dilaltı acılarım ve lütuf eden kader.

Kederle hatırşinas bir dostluk kurmuştum işte bir ömür diğer yandan mutluluğun esasını da sıklıkla taşımıştım.

Hür vicdanım.

Hizbeler.

Engelsiz sevgim ve yaralarım bir de deştiğim mazim ve her an'ımda ve her anı'mda yanımda illa ki annem ve hayatımın bir dönemi annemden ve onun sevgisinden uzaklaştığım ve birilerinin dolduruşuna gelip kadıncağıza diklendiğim ve yüklendiğim.

Güneş tepemde.

Hızmam yok ama hızlıyım.

Aşk cebimde üstelik cebim delik ve yüreğim de ve gözlerim.

Delişmen bir rüzgârım ben hüznün tayfasından sökün eden miço bense kaptan köşkündeyim sevgimin ve de İlahi Sırdaşım kulağımı çınlatan ilahiler birileri çekiştiriyor omzumdan:

“İlahi Gülüm.”

İdame ettiriyorum hayatı sahibesi olduğum o tek zerrede ve tek karede saklıyım.

İçimdeki izbeler.

Dış ses ve zibidiler.

İzafı bir mutluluk dökülen dudaklarımdan ve not aldığım gün geceye eşlik eden notalar ve bağdaş kurduğum halı ve püsküllerine takılı aklım ve gözlerim.

Muradım mı?

Ya da muadilim mi?

Müfreze imgeler ve atlı yürekler.

Kaynayan yüreğim kaybolan belleğim ve benliğim.

Hali hazırda kayıtlı bir not gibi vücudumdan firar etmek adına cebelleşiyorum evrenle.

Ben beni terk edemezken ne çok insan da terk etmişken beni ve işte ıslah ediyorum dünde kalan çocuğu.

Afaki demir parmaklıklar.

Afaki bir mahzen ve üstüm kapalı kapılar benimse gözlerim perdeli bir zamanlar ve insanlar ne dese yapıp üstüme alıyorum uçuşan sıfatları ve zanları.

Muktedir olan tek güç var aslında ve elbet içimde saklı ve muteber olan insan izleklerine ilişiyor gözlerim.

Göze aldığımndan da öte göze battığım bazen göze geldiğim ama göz göze gelmemek adına gözlerini

benden kaçırınlar.

Aşkın hümayunu.

Sevginin debdebeli mabedi.

İçimde isyanlar sökün eden peşi sıra tövbe ettiğim bazense inatlaşıp kaderimle Allah'ın beni çarptığı acılı zamanlardan da geçmişken göze alamıyorum pek çok şeyi eskiden yaptığım gibi değilim de ve irtifa kaybediyor yüreğim bazen çöküyorum dizlerime bazen kayboluyorum genelde kaybediyorum ve gaipten gelen sıra dışı bir coşku ve umudun nezdinde yeniden başlıyorum.

Sözcükler girgin.

Acılar girift.

Sözler alaylı.

Bakışlar samimiyetsiz.

Yalnızlık ulvi ve izafı.

Kanadığım kadar kanıyorum da insanlara.

Kayıplarımın ardından elimde tespih tek tek sayıyorum ettiğim duaları ve sureleri başım her sıkıştığında Yasin okuduğum ve yarenim iken kitaplar elbet kutsal kitabım ve dişimin kovuğunda kalan hangi duyguysa her şerde hayır olduğunu kabullenmişken inat ediyorum ve ibraz ediyorum ve ifa ediyorum aslında ifade güçlüğü çektiğim kadar bir ömür kafama takılan neyse günü gününe not edip kaleme sarılıyorum aslında sarıldığım ve koştüğüm iken Rabbim içine açan bir lale gibi miski amberi duyumsuyorum.

Kırılgan mıyım?

Ne yazık ki.

Kırıcı mıyım?

Bazen öfke burnumun ucunda iken ansızın pişman olup af diliyorum ama yiten yitiyor işte.

Yârim de yoldaşım da kalem: pamuk ipliği ile bağlı olduğum hayata halat geçirdiğim ve yaşamak için nice sebep bulduğum ve mutluluğun farazi bahçesinde içimde cennet nispetinde koşup umut ediyorum.

Çığırtnkan duygular.

Çalgısı çengisi eksik olmayan İstanbul sokakları.

Hibe ettiğim dünüm iç geçirdiğim gün ve dış sesin baskın olduğu bir hayatta umudumu yarınlardan yana saklı tuttuğum.